

lærer ikke overføres til Færøerne, men at man til gengæld bevarer stillingen som vandrelærer.

Som et andet og væsentligt punkt kan nævnes refusionsordningen. Her forlader man det hidtidige — og det kongerigske — princip med en forskellig refusionsordning for de forskellige løndele og indfører i stedet efter forslag fra færøsk side en ordning, hvorefter *statskassen udreder halvdelen af den samlede lærerlønningsudgift*, hvilken refusionsordning iøvrigt også giver en meget let beregningsform; med hensyn til den halvdel af udgiften, der herefter falder på Færøerne, har man ganske overladt det til lagtinget at bestemme, i hvilket omfang kommunerne eventuelt skal deltage i udgiften.

Da den færøske pensionslov af 1928 bygger på tjenestemandsløven af 1927, har man i overensstemmelse med forslag fra Færøernes landsstyre anset det for påkrævet samtidig med revisionen af lønningsbestemmelserne at ajourføre *pensionsbestemmelserne*, således at man med de fornødne overgangsbestemmelser også indfører de for lærerne i det øvrige kongerige gældende pensionsregler, der findes i tjenestemandsløven af 1946.

På dette punkt har man anset det for rimeligt at opretholde den hidtidige refusionsordning, hvorefter *statskassen foruden halvdelen af grundpensionerne udreder hele reguleringstillægget*.

Da det er hensigten i videst muligt omfang at *lade Færøerne selv træffe bestemmelse med hensyn til sit eget skolevæsen*, er det fastsat i loven, at skoledirektionen, der også hidtil har haft større beføjelser end skoledirektionerne i det øvrige kongerige, efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte bestemmelser varetager de hverv, som ved den kongerigske lærerlønningslov er tillagt ministeren. *Skoledirektionen*, der er sammensat efter de i lov nr. 117 af 15. marts 1939 fastsatte regler, dog således at formandskabet nu i stedet for amtmanden må påhvile rigsombudsmanden, er herved gjort til *øverste skolemyndighed for Færøerne*.
